

[Peter Nielsen.]

at administrere, selv om man må indrømme, at princippet i den for så vidt er bedre end i kapitalbindingen, idet præmierne her er ens for små opsparende og for dem med de større indtægter. Men jeg anerkender, at det er ikke godt fortsat at have begge ordninger; det er bedst at nøjes med den ene i udvidet form.

Det er at håbe, at disse ordninger nu vil fremme de private opsparinger. Men før man kan indskrænke statens opsparing, må forøgelsen af den private opsparing konstateres. Den højtærede finansminister har nævnt andre muligheder såsom opsparing til boligformål og obligationsopsparing, og alt dette må selvfølgelig indgå i udvalgets arbejde. Foreløbig anbefaler jeg disse to lovforslag, og at loven om skattelettelse for visse indskud til gengæld ophæves.

Føged: Den 27. april 1964 nedsatte finansministeren et udvalg med det formål at finde bedre regler til fremme af opsparing, eventuelt regler i forbindelse med skatte-lovgivningen. Jeg husker endnu nogle bemærkninger fra de forhandlinger, der førtes i den anledning, om at det også kunne være udvalgets opgave at finde nye veje på det pågældende område. Desværre udtrykte finansministeren ikke særlig begejstring for denne eventuelle udvidelse af kommissoriet, og man kan da også se af den ellers udmærkede betænkning, at udvalget så godt som udelukkende har beskæftiget sig med de veje, vi allerede har betrådt — eventuelt med afskaffelse af en enkelt af dem — og der er ikke noget særlig nyt nedlagt deri.

Hvorvidt de her foreliggende lovforslag er bedre eller ringere end det bestående, kan så måske blive et stort spørgsmål. Ministeren foreslår bl. a. ophævelse af loven om skattelettelse for visse indskud, en lov, der måske har givet visse administrative vanskeligheder, men som ikke desto mindre har tilgodeset de skatteydere, der ikke kan foretage direkte opsparing, men som i stedet for gennem frivillige afdrag på gæld fore-

tager en opsparing. Den vedrører fast ejendom og har altså haft samfundsnyttig virkning.

Som det ærede medlem hr. Peter Nielsen allerede har sagt, er det måske en af de ordninger, der har været mest loyal over for borgerne som helhed, så vi er ikke særlig begejstrede tilhængere af, at denne lov skal bortfalde. Men vi vil gå ind i en drøftelse af problemerne og se, om der kan findes nye veje. Her foreslår den højtærede minister jo, at denne lov bortfalder, uden at han anviser nye veje for de pågældende skatteydere.

Venstre er parat til nye drøftelser, men beklager den forringelse, som lovens ophævelse vil indebære for mange unge, nyetablerede hjem — jeg hæfter mig mest ved de nyetablerede; de for længere tid siden etablerede har oftest større økonomisk styrke. Men de nyetablerede hjem har haft særdeles megen glæde af denne ordning, såvel i by som på land, og jeg finder, det må være rigtigt at gennemføre nogle kompensationsregler, der forhåbentlig kan blive lidt mere livskraftige end denne lov.

Venstre finder, at nye opsparingsfremmende regler vil være af fundamental betydning for den økonomiske sundhed, idet vi anser den private opsparing for nødvendig såvel for den enkelte borger som for balancen i samfundsøkonomien. Den højtærede finansminister må vel erkende, at såfremt der havde været en tilstrækkelig stor privat opsparing, ville vor valutasituation i dag have været væsentligt bedre, end det er tilfældet. Jeg føler i denne forbindelse trang til at minde om en tidligere socialdemokratisk finansminister, som i 1957 gennemførte afskrivningsreglerne i den skikkelse, som de har endnu, og i en udformning, som virkelig havde fremtid i sig. Jeg må måske som en parentes indskyde, at de ændringer i disse regler, som den nuværende højtærede finansminister har foreslået, da heldigvis er af ret begrænset omfang; de kan nærmest opfattes som smådrillerier og er måske nok ikke værd at nævne i sam-